

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Bona Pasqua .....

Celebrem la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist. Ell ha traspasat la nostra condició humana, fins a arribar a l'abisme del sofriment i de la mort. I des d'allí se'ns revela com el Senyor de la Vida, com a vencedor de la mort i Salvador del gènere humà. La Pasqua és una victòria de tots, també la dels crucificats del món, les víctimes de tots els conflictes socials i familiars. En la foscor del món —simbolitzada per l'entrada en tenebres al temple la nit de Pasqua— els cristians, il·luminats per la llum de Crist ressuscitat —el Ciri Pasqual—, som cridats a portar la llum a tothom. L'home és un ésser que espera, que anhela; fins i tot als malalts terminals abocats a la mort és molt difícil amputar-los

una esperança. Totes les esperes i esperances humanes, tots els anhels i recerques, tenen en la Pasqua el seu compliment: *Surrexit Christus, spes mea* (ressuscità Crist, la meva esperança), diu la seqüència de Pasqua. No tinguem por i donem gràcies pel sepulcre buit: no ha vençut ni la maldat, ni l'odi dels homicides. Ha vençut la Creu, el perdó i l'amor. El Senyor és viu, ha ressuscitat, i ens compromet a remoure tots els sepulcres del món, totes les realitats de pecat, mort i de desesperança. No ens fiem d'un missatge, ni d'unes paraules belles, ni d'un personatge del passat: posem la confiança en Crist Ressuscitat, viu i present entre nosaltres, Senyor de la història i de la vida.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor | Cicle C .....

Lectura dels Fets dels Apòstols (10,34a.37-43)

[...] Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé, Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts [...].

Salm responsorial (Salm 117)

Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan (20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

La porta del sepulcre | Mn. Marc Majà i Guiu .....

Si durant la Setmana Santa són les portes de Jerusalem les que presenciem el pas de Jesús, avui, Diumenge de Pasqua, és la porta del sepulcre la que testimonia el misteri més gran: el de la seva resurrecció.

Els evangelis de Pasqua recullen que les primeres que es van atansar a la tomba veieren que «la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre». Si bé això pot semblar un detall menor, en el fons alberga en el seu si el misteri pregon de Pasqua: si la darrera acció humana sobre el cadàver de Jesús va ser col·locar-lo al sepulcre, embalsamar-lo i, finalment, tancar-lo per mitjà d'una pedra, la primera acció del ressuscitat serà desfer-se dels lligams mortuoris i també, és clar, l'obertura de la porta i la sortida del sepulcre. Així, amb la pedra

apartada, la porta oberta del sepulcre esdevindrà signe de l'acció de Déu en Jesús, signe de la seva resurrecció d'entre els morts.

La pedra apartada, la porta oberta. També nosaltres, com les primeres dones, com Pere i els deixebles, ens atansem aquest Diumenge de Pasqua a la porta oberta del sepulcre. I també nosaltres som interpel·lats: què significa, per a tu, aquesta porta oberta? No en dubtis: l'Església de tots els temps ha reconegut i confessat que aquesta porta oberta és signe del pas del ressuscitat. És la porta de la fe, oberta també per a tu. Travessa-la i confessa amb cor agraït i confiat: «És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen!»

«Resurrexit tertia die, secundum Scripturas» | Romà Casanova, bisbe de Vic..

«La Resurrecció de Jesús és la veritat culminant de la nostra fe en el Crist, creguda i viscuda com a veritat central per la primera comunitat cristiana, transmesa com a fonamental per la Tradició, establerta pels documents dels nou Testament, predicada com a part essencial del misteri pasqual al mateix temps que la creu» (CEC, 638). La resurrecció de Crist és el centre de la predicació de l'Església, que sempre ha presentat juntament amb la seva mort en la creu. La creu i la resurrecció són un mateix misteri. És així com sant Pau ho presenta en l'anunci del nucli fonamental de la fe cristiana, sense el qual no hi ha autèntica fe: Crist morí pels nostres pecats, com deien ja les Escriptures, i fou sepultat; ressuscità el tercer dia, com deien ja les Escriptures, i s'aparegué a Cefes i després als Dotze. Després es va aparèixer a més de cinc-cents germans a la vegada, la majoria dels quals encara viuen, però alguns ja són morts... Finalment, al darrer de tots, com a un que neix fora de temps, se'm va aparèixer també a mi (1Co 3,8).

La nostra fe, sense la resurrecció de Crist, sense la fe en Crist mort i ressuscitat, estaria sense fonament. Si Jesús hagués restat en la mort, la seva Creu hauria estat una mort horrible i un absurd, que no ens hauria salvat de res. La nostra fe seria solament el record d'un home del passat, molt bo, amb molts bons ensenyaments i exemples, però no seria la fe en aquell que viu i que ens diu: *Jo seré amb vosaltres*

cada dia fins a la fi del món (Mt 28,20).

Però la fe cristiana ens porta a la veritat de la seva mort i de la seva resurrecció. De la mateixa manera que la mort de Jesús és un fet real, també ho és la seva resurrecció. Però la resurrecció de Crist no va tenir res d'espectacular. Jesús va ressuscitar de nit, sense testimonis. La resurrecció de Crist no fou un espectacle mediàtic, dels que ens agraden avui en dia. La resurrecció de Crist fou humil als ulls dels homes, amb una glòria secreta que sols es manifesta als qui amb cor d'infant acullen la bona nova anunciada per les dones i els apòstols, els qui van veure el sepulcre buit i es van trobar amb ell ressuscitat, i anunciada per l'Església, que experimenta la seva presència viva, sobretot en la celebració de l'Eucaristia, en tots els temps i tots els llocs.

Amb la resurrecció de Crist ha passat quelcom nou i definitiu, l'única novetat que perdura sempre, la bona nova de tots els segles. «La resurrecció de Jesús ha consistit en un trencar les cadenes per a anar cap a un nou tipus de vida totalment nou, a una vida que ja no està subjecta a la llei del devenir i de la mort, sinó que hi és més enllà d'això; una vida que ha inaugurat una nova dimensió del ser home... En la resurrecció de Crist s'ha aconseguit una nova possibilitat de ser home, una possibilitat que ens interessa a tots i que obre un futur, un tipus nou de futur per a la humanitat» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret / II*).

Agenda litúrgica de la setmana .....

31 □ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor / Cicle C.

Sant Amadeu, laic (1435-1472). Sant Benjamí, màrtir (†424). Santa Balbina, verge (s. II).
Lectures: Vetlla: Després dels textos de la Llei i dels Profetes, Romans 6,3-11 / Salm 117 / Lluç 24,1-12.
Missa del dia: Fets 10,34a.37-43 / Salm 117 / Colossencs 3,1-4 / Joan 20,1-9. Per a la *Missa vespertina*, l'Evangeli pot ser: Lluç 24,13-35

Litúrgia de les hores: Octava

1 □ Dilluns. Sant Venanci, bisbe (s. VIII). Santa Teodora, màrtir (†304).

Lectures: Fets 2,14.22-33 / Salm 15 / Mateu 28,8-15

2 □ Dimarts. Sant Francesc de Paula, ermità (1416-1507). Santa Elba, abadessa (†870).

Lectures: Fets 2,36-41 / Salm 32 / Joan 20,11-18

3 □ Dimecres. Sant Ricard, bisbe (1197-1252).

Lectures: Fets 3,1-10 / Salm 104 / Lluç 24,13-35

4 □ Dijous. Sant Plató, abat (†814).

Lectures: Fets 3,11-26 / Salm 8 / Lluç 24,35-48

5 □ Divendres. Sant Vicenç Ferrer, prevere (1350-1429).

Lectures: Fets 4,1-12 / Salm 117 / Joan 21,1-14

6 □ Dissabte. Sant Guillem, abat (†1202).

Lectures: Fets 4,13-21 / Salm 117 / Marc 16,9-15

7 □ Diumenge II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia / Cicle C. Sant Joan Baptista de la Salle, prevere (1651-1719).

Lectures: Fets 5,12-16 / Salm 117 / Apocalipsi 1,9-11a.12-13.17-19 / Joan 20,19-31

Papa Francesc: misericòrdia, tendresa i pobresa

El 13 de març, el col·legi cardenalici en conclave va elegir nou Sant Pare al cardenal Jorge Mario Bergoglio, arquebisbe de Buenos Aires i primat de l'Argentina, que prengué el nom de Francesc. És l'elegit per a substituir en la seu de Sant Pere a Benet XVI, que féu efectiva la seva renúncia el 28 de febrer passat, i que passà a la condició de Papa emèrit de l'Església Catòlica. L'elecció del nou Pontífex presenta grans novetat i un gir històric: és el primer papa americà, el primer hispànic des de 1503, el primer no europeu des del 741, i el primer que és membre de la Companyia de Jesús.

Jorge Mario Bergoglio nasqué a Buenos Aires el 17 de desembre de 1936, provinent d'una família d'immigrants italians. Als 21 anys va entrar al seminari, culminant els seus estudis amb els Jesuïtes. Rebé l'ordenació sacerdotal el 13 de desembre de 1969, essent per tant el primer papa ordenat després de la celebració del Concili Vaticà II. Entre 1973 i 1979 fou provincial de la Companyia de Jesús a Argentina. Fou consagrat bisbe auxiliar de Buenos Aires l'any 1992, prenent possessió com Arquebisbe d'aquella seu el 28 de febrer de 1998. El 21 de febrer de 2001, el papa Joan Pau II el va nomenar cardenal. El lema del seu pontificat, ja com a bisbe també, és "El va mirar amb misericòrdia i el va elegir", que prové d'una homília de Sant Beda el Venerable.

El passat 19 de març, festivitat de Sant Josep, se celebrà a la plaça de Sant Pere la Missa d'inici de Pontificat, amb la presència de milers de fidels i mandataris d'arreu del món. Oferim alguns fragments de la seva homília.

Dono gràcies al Senyor per poder celebrar aquesta Santa Missa de començament del ministeri petrí en la solemnitat de sant Josep, espòs de la Mare de Déu i patró de l'Església universal: és una coincidència molt rica de significat, i és també la onomàstica del meu venerat Predecessor: li estem propers amb l'oració(...).

En sant Josep, estimats amics, veiem com es respon a la crida de Déu, amb disponibilitat, amb promptitud; però veiem també quin és el centre de la vocació cristiana: Crist. Guardem a Crist en la nostra vida, per a guardar als altres, salvaguardar la creació.

La vocació de custodiar ens correspon a tots

Però la vocació de custodiar no només ens pertoca a nosaltres, els cristians, sinó que té una dimensió que antecedeix i que és simplement humana, correspon a tots. És custodiar tota la creació, la bellesa de la creació, com

se'ns diu en el llibre del Gènesi i com ens mostra sant Francesc d'Assís: és tenir respecte per totes les criatures de Déu i per l'entorn en el qual vivim. És custodiar a la gent, el preocupar-se per tots, per cadascun, amb amor, especialment pels nens, els ancians, qui són més fràgils i que sovint es queden en la perifèria del nostre cor. És preocupar-se un de l'altre en la família: els cònjuges es guarden recíprocament i després, com pares, cuiden dels fills, i amb el temps, també els fills es convertiran en cuidadors dels seus pares. És viure amb sinceritat les amistats, que són un recíproc protegir-se en la confiança, en el respecte i en el bé.

En el fons, tot està confiat a la custòdia de l'home, i és una responsabilitat que ens afecta a tots. Sigueu custodis dels dons de Déu. I quan l'home falla en aquesta responsabilitat, quan no ens preocupem per la creació i pels germans, llavors guanya terreny la destrucció i el cor es queda àrid. Per desgràcia, en totes les èpoques de la història existeixen «Herodes» que tramen plans de mort, destrueixen i desfiguren el rostre de l'home i de la dona. Voldria demanar, per favor, a tots els quals ocupen llocs de responsabilitat en l'àmbit econòmic, polític o social, a tots els homes i dones de bona voluntat: que siquem «custodis» de la creació, del disseny de Déu inscrit en la naturalesa, guardians de l'altre, del medi ambient; no deixem que els signes de destrucció i de mort acompanyin el camí d'aquest món nostre. Però, per a «custodiar», també hem de cuidar de nosaltres mateixos.

Recordem que l'odi, l'enveja, la supèrbia embruten la vida. Custodiar vol dir llavors vigilar sobre els nostres sentiments, el nostre cor, perquè aquí és d'on surten les intencions bones i dolentes: les quals construeixen i les quals destrueixen. No hem de tenir por de la bondat, més encara, ni tan sols de la tendresa. I aquí afegeixo llavors una ulterior anotació: el preocupar-se, el custodiar, requereix bondat, demana ser viscut amb tendresa. En els Evangelis, sant Josep apareix com un home fort i valent, treballador, però en la seva ànima es percep una gran tendresa, que no és la virtut dels febles, sinó més aviat tot el contrari: denota fortalesa d'ànim i capacitat d'atenció, de compassió, de veritable obertura a l'altre, d'amor. No hem de tenir por de la bondat, de la tendresa.

El poder del Papa és el del servei

Avui, juntament amb la festa de Sant Josep, celebrem l'inici del ministeri del nou Bisbe de Roma, Successor de Pere, que comporta també un poder. Certament, Jesucrist ha donat un poder a Pere, però de quin poder es tracta? A les tres preguntes de Jesús a Pere sobre l'amor, segueix la triple invitació: Pastura els meus anyells, pastura les meves ovelles. Mai oblidem que el veritable poder és el servei, i que també el Papa, per a exercir el poder, ha d'entrar cada vegada més en aquest servei que té la seva culminació lluminosa en la creu; ha de posar els seus ulls en el servei humil, concret, ric de fe, de sant Josep i, com ell, obrir els braços per a custo-

diar a tot el Poble de Déu i acollir amb afecte i tendresa a tota la humanitat, especialment els més pobres, els més febles, els més petits; aquells que Mateu descriu en el judici final sobre la caritat: al famolenc, a l'assedegat, al foraster, al nu, al malalt, a l'empresonat (cf. Mt 25,31-46). Només el qual serveix amb amor sap custodiar.

En la segona Lectura, sant Pau parla d'Abraham, que «recolzat en l'esperança, va creure, contra tota esperança» (Rm 4,18). Recolzat en l'esperança, contra tota esperança. També avui, davant tants cúmuls de cel gris, hem de veure la llum de l'esperança i donar nosaltres mateixos esperança. Custodiar la creació, cada home i cada dona, amb una mirada de tendresa i d'amor; és obrir una escletxa de llum enmig de tants núvols; és dur la calor de l'esperança. I, per al creient, per a nosaltres els cristians, com Abraham, com sant Josep, l'esperança que portem té l'horitzó de Déu, que se'ns ha obert en Crist, està fundada sobre la roca que és Déu. Custodiar a Jesús amb Maria, custodiar tota la creació, custodiar a tots, especialment als més pobres, custodiar-nos a nosaltres mateixos; heus aquí un servei que el Bisbe de Roma està cridat a ocupar, però al que tots estem cridats, per a fer brillar l'estrella de l'esperança: protegim amb amor el que Déu ens ha donat. Imploro la intercessió de la Mare de Déu, de sant Josep, dels Apòstols sant Pere i sant Pau, de sant Francesc, perquè l'Esperit Sant acompanyi el meu ministeri, i a tots vosaltres us dic: Pregueu per mi. Amen.

Crònica de la segona visita pastoral a l'arxiprestat de Guillerics-Congost (III)

El dissabte dia 3 de novembre es visità la parròquia de Sant Martí de Viladrau. En entrar a la bella església, impacten dues coses: les dues vitrines del baptisteri, amb els objectes litúrgics magníficament exposats, molt ben il·luminats, i la placa de marbre dedicada a sant Antoni Maria Claret. Aquesta fou la seva primera parròquia en l'any 1840, hi predicà la seva primera missió, féu el miracle d'apagar el foc de mas Noguer incendiat i promogué la instal·lació de la creu de Matagalls.

El senyor bisbe, acompanyat del senyor rector, Mn. Joan Mir, dedicà la matinada a visitar malats. La tarda es féu una bona assemblea de les forces vives de la parròquia. El Sr. Lluís Coll donà la benvinguda «al nostre Pare i Pastor» i exposà amb solemnitat el dinamisme que va adquirint la parròquia i les variades activitats. Fou una trobada molt reeixida. La gent hi participà de gust i escoltava amb amable atenció.

Al vespre s'inicià la missa estacional, molt participada, amb cants escollits, bons lectors i delicades melodies d'arpa. En l'homilia el bisbe comentà les lectures del diumenge trenta-u de durant l'any, exhortant a «estimar Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i tot el pensament», com diu Jesús en l'Evangeli (Mc 12, 28). Exposició del Santíssim amb una custòdia que envia raigs blaus i vermells.

El diumenge dia 4 de novembre, Sant Hilari. El senyor rector, Mn. Carles Giol, rebia el senyor bisbe, que s'anà a posar al confessionari. L'eucaristia transcorregué serena i suau com un gran riu. Ben participada. Tothom sabia què havia de fer. Els cants omplien la nau. Exposició bonica. «És que ací exposem cada dia del mes de juny», em digué mossèn Carles.

Un bon grup de gent vingué a saludar el prelat a la sagristia. I, mentre el rector batejava, el bisbe anava a visitar malats amb dos parroquians.

A les tres s'anava al Pedró. S'hi reunien fidels de les parròquies de Santa Maria de Bellors i de Santa Creu d'Horta. És una clariana sobre la carena, amb boniques vistes de tardor al cor de les Guillerics. L'eucaristia, amb to familiar, fou atentament participada i s'acabà cantant els goigs de la Mare de Déu del Pedró. A l'exterior hi ha una placa dedicada al bisbe Huix, martiritzat a Lleida. El nostre prelat digué, en el sermó, que el bisbe Huix serà beatificat el 27 d'octubre del 2013, juntament amb altres màrtirs del 36.

S'acabà amb un pisolabis a base de «jauments» i mistela familiar. I amb un cel cobert ens anaven acomiadant.

Breus

» **Apostolat de l'oració** Intencions del Sant Pare per al mes d'abril. General: la litúrgia, font de vida. Que la celebració pública i orant de la fe sigui font de vida per als creients. Missionera: l'Església en missió. Que els bisbes, sacerdots i diaques siguin incansables anunciadors de l'Evangeli fins als confins de la terra.

» **Peregrinatge diocesà a Terra Santa** La Diòcesi organitza un Peregrinatge a Terra Santa, per a conèixer i viure una experiència de fe en els indrets que van ser testimonis de la vida i les paraules de Nostre Senyor. El peregrinatge tindrà lloc del 22 al 29 d'octubre i serà presidit pel Sr. Bisbe. Per inscripcions al bisbat: telèfon 938832655 i bisbatdevic@bisbatvic.com

El papa Francesc, servent dels servents de Déu .....

Estimats germans:

Un gran goig va omplir tots els nostres cors quan el dimecres 13 de març vam conèixer el nom i vam veure la imatge del successor de Benet XVI en la Seu Apostòlica de Roma, el papa Francesc. Des del primer instant, tots nosaltres, que estimem l'Església de Jesús, vam tenir el goig de veure que el Senyor no ens deixava orfes, sinó que ens donava un Pastor per a tota l'Església.

Cal que tots nosaltres, des del més pregon del nostre cor, expressem la nostra comunió amb el successor de sant Pere com a bisbe de Roma. I aquesta comunió ens demana l'estima i la pregària per la seva persona i el seu ministeri, l'escolta dels seus ensenyaments i l'obediència a tot el que en la seva potestat ens pugui manar. «El Papa, bisbe de Roma i successor de sant Pere, "és el principi i fonament visible de la unitat, tant dels bisbes com de la multitud dels fidels" (*Lumen gentium*, 23)». «Car el Romà Pontífex, en virtut del seu càrrec, això és, de vicari de Crist i de pastor de tota l'Església, té sobre aquesta una potestat plena, suprema i universal, que pot exercir lliurement (*ibídem*, 22)» (CEC, 882).

El papa Francesc ve de l'Argentina. Ell abans d'aquest ministeri tenia la missió de ser arquebisbe de Buenos Aires. El seu origen ens manifesta una relació amb nosaltres que no vull deixar d'esmentar. La nostra diòcesi missionera, durant molts anys, ha enviat sacer-

dots a treballar com a missioners a l'Argentina. Fou el novembre passat quan moria a la mateixa Argentina el darrer missioner nostre, Mn. Florenci Viladoms. Aquest país ha donat un papa a l'Església catòlica en la persona del sant pare Francesc. Això ens alegra en veure que la nostra diòcesi va aportar sembra de l'evangeli durant molts anys. Ara el Senyor ens ho retorna, no solament amb congregacions religioses argentines que treballen entre nosaltres, sinó també amb un Pastor per a l'Església universal, un Pastor per a nosaltres.

Tampoc no puc deixar de fer referència a la seva condició de jesuïta. La nostra diòcesi té en la ciutat de Manresa i, en concret, en la Cova santa de Manresa, un lloc ignasià de gran importància. Ens alegrem també pel fruit que ha donat a l'Església la Companyia de Jesús en la persona del nou Papa. En el moment oportú no mancarà la invitació al papa Francesc a visitar la Cova de Manresa.

Germans, alegrem-nos pel do del nou sant pare Francesc. Donem gràcies a Déu per aquest do i acompanyem-lo sempre amb la pregària, l'escolta i l'estima. El Senyor, per mitjà del ministeri de Francesc, servent dels servents de Déu, ens conduirà per camins de santedat i de renovació per a ser més i més fidels a Jesucrist, mort i ressuscitat per la nostra salvació.

Vic, 14 de març del 2013

+ Romà, bisbe de Vic

La missa pas a pas | Antoni Costa Vall-Hlovera .....

El credo

És la professió de fe que es resa tots els diumenge de l'any i en les solemnitats. El credo es considera com l'adhesió que fem a la Paraula proclamada que hem escoltat. En el credo professem davant l'assemblea litúrgica la nostra fe i l'adhesió a tot el que ens diu l'Esclitura: des d'un Déu Creador del món fins al final del món marcat per la resurrecció i transformació en el cel nou i terra nova: el Salvador, el Senyor!

Actualment per a recitar el credo ens valem de dos símbols: el «símbol apostòlic», que havia desaparegut de la missa romana i s'ha tornar a introduir

en l'ordinari de la missa després del Concili Vaticà II, i el «símbol niceno-constantinopolità», que respon al desenvolupament d'una professió de fe molt antiga. Durant segles ha estat l'únic que es recitava en la missa romana.

El credo és una professió solemne perquè té lloc en la mateixa celebració eucarística; és pública perquè es proclama davant els altres; és comunitària perquè la recita la comunitat reunida i expressa la fe de la mateixa Església; és actualitzada, perquè suposa una veritable actualització renovada de la fe.

El sant Diumenge de Pasqua | Josep Torras i Bages.....

La Pasqua és la festa de les festes, la festa més solemne; és el principi de tota festa, i és una festa eterna, que mai no s'ha d'acabar. Perquè la Pasqua és la commemoració solemne de la Resurrecció de nostre Senyor Jesús; i Jesucrist és el principi i la fi, i en ell es comprèn tota la humanitat i tota la creació mundana; i tota la vida de Jesús, la seva missió divina, la seva dignitat infinita, es resumeix en la seva Resurrecció.

Llum i llibertat coincideixen. Així que hi ha més llum hi ha també més llibertat; i la plena llibertat l'obtindrem quan viurem dins de la Llum infinita. Per això l'Església, en proclamar Jesús ressuscitat Llum del món, el proclama també Alliberador dels homes.

L'art cristià, procedint amb summa ingenuïtat, que és el seu més fort encís, sol representar Jesús ressuscitat del sepulcre portant a la mà la bandera de la triomfal llibertat. La mort és la summa esclavitud, perquè l'esclavitud és una disminució de la vida; vida i llibertat són una mateixa cosa. S'eixampla la llibertat així que la

vida s'augmenta, i com més alta és la vida més sublim és la llibertat.

El mateix Jesús, Verb de Déu encarnat, adquirí la llibertat completa amb la seva resurrecció; fins a la sepultura el deixaren lligat en la mortalla; però en sortir del sepulcre victoriós es manifestà resplendent de llibertat.

La Resurrecció de nostre Senyor Jesucrist és la Pasqua felicíssima, d'immortal alegria per a tots els cristians; és el dia de la llibertat i de la glòria; és la victòria final i la corona eterna. Tot es refereix a ella; és el compliment total dels designis de Déu sobre el llinatge humà: tota la història humana, tota la creació mundana té per fi i corona la Resurrecció del

Senyor. Perquè la Resurrecció de Jesús és la resurrecció universal, en ell tots vàrem ressuscitar; i sols per la seva gloriosa Resurrecció és possible a l'home arribar a la plenitud de la vida.

(Fragments d'un article publicat la Pasqua de 1915)

Ràdio | Misses dominicals radiades.....

En català:

Ràdio Estel

a les 11 del matí des de Montserrat,

a les 7 del vespre, des de la catedral de Barcelona.

Cope-Catalunya:

a 2/4 de 9 del matí, des de Santa Maria del Mar.

En castellà:

Radio Nacional de España (Radio 5): a 1/4 de 9 del matí.

Radio María: a les 10 del matí

i a les 8 del vespre.

full diocesà | Solsona i Vic.....

DIRECTORS:

VIC: Xavier Bisbal
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com

SOLSONA: Júlia Ayala
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 973 48 06 19

C/e: mitjans@bisbatsolsona.cat

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:

Rda. Camprodon 2, 08500 VIC
Tel. 902 70 20 32 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60